

bidrage til, at nogenfømhelst Soldat skulde lide Skade paa Sundhed og Liv, og derfor tør jeg haabe, at de allesammen vilde stemme for, at der bliver lagt Brædegulv i alle Soldaternes Telte. Der er desuden en anden Betragtning, som her bør medtages. Den ærede Rigsdagsmand for Noeskilbe (N. Hage) udtalte, da Sagen forelaa til anden Behandling, at dersom Officererne skulde have Brædegulv i deres Telte, saa skulde ogsaa samtlige Soldater have det. Denne Paaastand er rigtig, thi Officeren er forundt Rigsdalere, naar den menige Mand har Skillingen. Han kan altsaa leve og klæde sig bedre, og der er desuden tilstaaet ham Seng, men naar han da ikke kan undvære Brædegulv, saa maa Soldaten, under de Vilkaar, hvorunder han lever, endnu mindre kunne det. Man siger, at det skal være for at hærde Soldaten, men den faste Stof i Hæren maa dog være Officererne. Dersom man altsaa skulde gaae løs paa, saaledes at hærde, saa maatte man først experimentere paa de Herrer Officerer og lade dem undvære Brædegulv, og naar det saa havde viist sig, at de kunde det, saa skulde Soldaterne ogsaa kunne det; man pleier ikke at stille Disciplene over Mesteren. Desuden ere de Soldater, som man nu saaledes vil øve i at taale Ureenlighed, Kulde og Sygdom, maastee slet ikke Soldater, naar en Krig udbræder, hvorimod man tør forudsætte, at den største Deel af de Herrer Officerer vilde udgjøre den faste Stof. Kunne altsaa disse Officerer være drabelige Helte, nagtet de ikke have ligget paa den blotte Jord, saa maatte Soldaterne jo ogsaa. Man har i det Hele taget udstrakt Om sorgen for Officeren saavidt, at den endogsaa i Overeensstemmelse med Biblens Ord er naaet „til hans Væsters Liv og Sundhed“, thi man har villet bygge Stalbe til Officerernes Heste, hvor disse kunne æde af Krybbe, medens Soldaten skal nyde sin Forpleining paa den blotte Jord. Denne Ulighed bliver mindre, forsaavidt dette Forslag bliver vedtaget. Jeg skal med disse faa Ord anbefale det til Vedtagelse.

Ordføveren: Det vil af den Betænkning, som Udvalget fremlagde mellem 1ste og 2den Behandling, fremgaae, at Udvalget ikke

har anseet det for nødvendigt, at der skulde være Gulv i Teltene. Jeg maa imidlertid sige, at Udvalget ikke lægger nogen særdeles Vægt paa dette Spørgsmaal. Jeg maa dog tillade mig med Hensyn til den sidste Deel af det Foredrag, som den ærede Taler, der nys satte sig, holdt, at henlede Opmærksomheden paa, at der er meget stor Forskjel mellem at forlange, at den menige Mand, der kommer ind i sin Ungdom een eller høist to Gange, prøver at ligge paa den bare Jord, og at forlange, at Befalingsmænd, der hvert andet Aar, indtil de komme i en højere Alder, skulle ligge i Leir, vedvarende skulle gjøre dette Experiment. Jeg gjør blot opmærksom paa, at den Grund, han der angiver, ikke turde være rigtig. Jeg skal endnu kun henlede Opmærksomheden paa, at ganske det Samme, der taler for saaledes at gjøre en Forskjel imellem Officerer og Menige, ogsaa taler for, at den samme Forskjel gjøres imellem de ældre Underofficerer og de Menige, og at det derfor altid har været mit Haab, at der i den Sum, der er bevilget, vil findes Midler til at skaffe Gulv ogsaa i de ældre Underofficerers Telte; men jeg skal gjentage, at Udvalget ikke lægger Vægt paa dette Spørgsmaal, men ganske henstiller det til Thingets Forgodtbefindende.

Solfstein: Det er maastee egentlig ikke nødvendigt at udtale sig videre om det foreliggende Forslag, thi det forekommer mig at være — jeg kunde fristes til at sige — baade saa naturligt og saa fornuftigt, at det egentlig ligger meget nær at stemme derfor. Jeg kunde forstaae, at man afgjort kom til den modsatte Beslutning og sagde: Vi vilde i eet eller to Aar slet ingen Gulve have, det var et Forsøg, som kunde have en vis Betydning, men jeg vil ikke sige, at det vilde være noget heldigt Forsøg; thi jeg troer, at vi vilde komme til at betale det dyrere, end den Besparelse, vi derved vilde opnaae, var værd. Der er ganske vist et andet Forhold tilstede, naar vi have fribelige Leire med Øvelser, end naar vi have Krigsforhold, thi i sidste Tilfælde høre alle slige Spørgsmaal op; da er Forholdet eens for den ene som for den anden Deel, for de øverste Befalingsmænd, som for de lavere Befalings-